

NOVELL

A

Övergiven

Roy

Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från, AMIR Fosterfamilj.

- 1 Livet kollapsar 1-28 118 s.
- 2 Fosterfamilj 29-42 73 s.
- 3 Orostider 43-61 91 s.
- 4 Ledsamheter 62-87 114 s.
- 5 Begravning 88-115 121 s.
- 6 Övergiven 116-134 88 s.
- 7 Övergiven igen 135-156 108 s.
- 8 Överraskning 157-181 120 s.
- 9 Rymningsplaner 182-194 72 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Foster-

familij

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen –
NOVELLER
A FOSTER-
FAMILJ
Övergiven

Information

NOVELLER A FOSTERFAMILJ

Övergiven (6)

Hämtad från:

AMIR Fosterfamilj (första boken +)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynkelig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-29-8

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

2016-08-15

Numrering av böcker

Det blir knas med numreringen av böckerna, så denna bok Fosterfamilj får också bli bok ett och med ett plustecken efter. Och ”problemet” är löst.

Jag hade gjort en plan med berättelsen om Amir. Och det kändes bra att först skriva bok 3 Låtsasstorebror, därefter 4 Pirater och sist bok 8 Bråkstakar.

Dessa tre böcker tillsammans blev en kortare serieversion av de slutliga åtta.

Men när jag skrev bok ett kände jag att det också behöver bli en bok nio (tio). Och, som sagt, bok ett behövde klyvas till två böcker.

Regnbågs- färger

(Nedan krångliga beskrivning, med överkurs, kanske är mest för oss nördar.)

En liten kul sak kring numreringen av böckerna styrs på ett sätt av de sex (gay)regnbågsfärgerna lila, blå, grön, gul, orange och röd.

Och dessa färger med numrering startar i huvudtiteln AMIR.

Fast nu blir det hela lite knas i och med att bok ett blev två böcker. Fast detta löste jag med att i bok ett Mobbare, startar bokstaven A i AMIR med röd färg, (som ju också är kärlekens färg).

”Problem” är till för att lösas, så att säga.

Så räkningen i regnbågsfärgerna får, lite haltande, starta med röd färg i AMIR-serien. Fast den skulle ha startat med lila. Så egentligen startar färgstarten med bok 1+ Fosterfamilj.

Och så var detta lilla ”problem” löst”.

Färgräkningschema

(Röd 1), lila 1+, blå 2, grön 3, gul 4,
orange 5, röd 6, lila lila 7, blå blå 8,
grön grön 9,

(och om det blir fler böcker:)

gul gul 10, orange orange 11, röd röd
12,

(och en tredje omgång av sex räknings-
färger skulle bli:)

lila lila lila 13 blå blå blå 14 (och så
vidare).

Alltså: 1-6 en färg A MIR, 7-12 två likadana färger AM IR, 13-18 tre likadana färger AMI R, (och så vidare)

(Nu är nörden klar.)

Fosterfamili 9

Baksidestext

När Sten precis har tagit sig igenom och överlevt mormors begravning, dyker nästa problem upp. Han känner sig inte längre sedd, och det är som att han har blivit övergiven.

Han förstår inte att alla på gården ju är upptagna med sitt, sina intressen och har sina egna liv att leva.

Fast om han söker kontakt med dem, är det aldrig någon som avvisar honom. Nej, alla är fortfarande mycket snälla.

Och redan ett par dagar efter begravningen kommer en stor överraskning. Hans nu mera bästa kompis Rickard trivs inte i sitt nya permanenta fosterhem och vill komma tillbaka till dem i det akuta fosterhemmet i Örebro.

Sten blir överlycklig och nu känns livet okej igen.

Och vad han saknar Rickard.

Ja, nästan lika mycket som han saknar kompisen Amir.

Och Rickard har saknat Sten. Och ponnyhästarna.

Nu känns allt nästan som förut igen.

ÖVERGIVEN

116 Känner sig

mycket ensam

Sten, fosterfamilj, Örebro

Sten känner sig mycket ensam och en enorm tomhet ekar över honom. Och just nu känns det som att det inte finns något längre som kan göra honom glad

igen.

Kanske är det nu som han borde rymma? Men vart ska han i så fall ta vägen?

Om han bara hade haft Rickard att prata med. Men han är hos sina nya fosterföräldrar, och där har han det säkert bra. Han får lära sig spela på olika instrument, som han önskar.

Och när Sten tänker: inte längre någon Rickard, blir han än mera nedstämd och ledsen.

Förutom Rickard så saknar han mormor, mamma och Amir. Men de är numera som bortblåsta ur hans liv.

Han vill gärna prata med någon. Men familjen är upptagen med alla sysslor på gården. Och det är sällan att någon tar steget och är med honom, eller ens tar sig tid att prata med honom. Inte så mycket i alla fall eller under någon längre stund.

Fast, söker han upp någon, fosterföräldrarna eller någon av flickorna, så blir han alltid vänligt bemött, och aldrig att de avvisar honom.

Fast ändå så känner han inte att han är med. Han står mest bara vid sidan av och tittar på vad de gör: om de pysslar om hästarna, stallet, krattar gårdspla-

nen, mekar med någon maskin, städar i huset, tvättar, diskar, lagar mat ...

Sten har lite svårt att förstå att det finns dagliga, fasta uppgifter som hela tiden måste göras. Det fungerar inte att bara göra dessa sysslor när man har lust.

Djuren måste skötas om varje dag, likaså huset med städning och matlagning.

117 Sköter om ponny- hästarna

Varje dag, efter att Rickard har gett sig av till sin nya fosterfamilj, borstar Sten Dandy och Pompe, leder ut dem till hagen, men han vågar varken att gå på en promenad med dem eller att rida.

Och han tänker mycket på Rickard,

hur kul de har haft tillsammans här på gården.

Och en av de tre flickorna, som var här när Sten kom, har rest vidare till sina permanenta fosterföräldrar.

Men Sten tänker att han vill vara kvar här på denna gård med dessa fosterföräldrar. I annat fall så tänker han rymma.

Och någon dag senare, när han står inne hos Dandy i hans box, känner han sig mycket nedstämd och ledsen.

Han saknar så mycket: mamma, mormor, Amir, och nu Rickard. Och ska han snart också behöva sakna

Pompe och Dandy?

Och innan han också mister dem, med att han ska behöva bli hämtad av nya fosterföräldrar ...

Ja ... Nej, han måste rymma. Det finns inget annat, och det känns som det är det enda rätta.

Men vart?

Han gråter en stund samtidigt som han kramar om Dandys hals.

118 Stor

övertaskning

Men så plötsligt övertaskas han av att Ove kommer in i stallet och han har något att berätta för honom.

Rickard trivdes inte hos sina nya fosterföräldrar. Han blev mycket ledsen och grät hela dagarna.

Men nu i dag ringde han hit till gården i Örebro, och ville bli hämtad

tillbaka.

– Hej, Sten, vi behöver åka och hämta hem Rickard. Han mår inte bra och han vill inte vara hos sitt nya familjehem.

– Ja ha, säger Sten ock känner en plötslig glädje krypa fram i kroppen. Men var är han då? Jag har glömt ...

– Han är inte så värst långt härifrån, i Hallsberg. Det är bara några mil. Vi hämtar hem honom på ett par timmar.

Nu minns Sten att Hallsberg ju ligger på vägen till Skövde. Det kommer han ihåg från då de åkte till begravningen.

– Ja, just det, det kommer jag ihåg

nu, säger han mycket glad. Jag följer gärna med! Men när ska vi åka?

– Vi åker nu, bums. Är du redo, klar?

Vi kan stanna till på en hamburgerrestaurang på vägen och äta en hamburgare eller två, om du vill?

– Ja, gärna!

Efter bara tio minuter sitter de båda i bilen och är på väg till Hallsberg för att hämta hem Rickard.

MYCKET
GLÄDJE

119 Underbar
återförening

Sten, Rickard och Ove, bilresa

Bara en timme senare svänger de in på

gårdsplanen där Rickard står och väntar på dem.

Det blir ett litet kramkalas innan de alla tre sitter i bilen på väg hem till Örebro igen.

De blir bjudna på fika innan de åker, fast som de tackar nej till. Ove ser på Rickard att han inte mår så bra. Han tänker då att Rickard inte vill vara kvar där ytterligare för att fika.

På vägen hem stannar de till vid en hamburgerbar och äter en hamburgare och sköljer ner med läsk.

Rickard säger att de var så tråkiga i den nya familjen, och de spelade inte

alls instrument som de hade sagt eller mer lovat.

De hade piano och gitarr, men kunde knappt själva spela på dem.

Och Rickard har ju önskat att få komma till en musikerfamilj, där de kan spela och lära honom att spela piano, gitarr och trummor.

– Du, Rickard, våran älskade vän, socialen får helt enkelt leta vidare efter en bättre familj åt dej.

– Ja, säger Sten, och en familj som kan spela alla instrument som du önskar och vill lära dej.

120 Vill bli artist

- Fast jag vill också gärna bli artist.
- Artist? säger Ove frågande.
- Ja, en som sjunger.
- En sångare? säger Sten frågande.
- Ja ...
- Men hur låter du när du sjunger då?
frågar Sten.
- Ja, vad trevligt, säger Ove. Men

vill du sjunga något nu, för Sten och mej?

– Nej, inte nu. Men en annan gång, kanske.

– Ja gärna, säger Ove, det vore kul.

– Ja, och du kanske kan sjunga i morgon, om du vill, säger Sten.

– Ja, kanske, säger Rickard. Och vi får se.

Saken är kanske att Rickard inte är så förberedd på att sjunga, inte just nu. Och han behöver nog också ha texten som han ska sjunga, framför sig, som stöd.

121 Inget bra familjehem

Sten, Rickard, fosterföräldrar och
flickor, hus

Rickard går med in i huset och hälsar på fostermamman, Kerstin, och flickorna. Och alla blir glada över att de får ses igen.

– Så det var inget bra där borta?
frågar Kerstin.

– Nej, det var skitdåligt där borta, svarar Rickard. Han ger en kortare version till alla om hur det var där borta.

– Så dom hade en massa instrument, fast ingen kunde spela på dom, frågar en av flickorna och kopplar till berättelsen som Rickard just har gett.

– Ja, nej. Dom lurades bara. Och jag vill ju lära mej att spela gitarr, så att jag kan spela samtidigt som jag sjunger.

Alla håller med. Att samtidigt kunna spela gitarr, då som man sjunger, är nog mycket bra.

122 Ber Rickard sjunga

Flickorna ber honom sjunga någon låt, eller det räcker med bara några rader från någon låt.

Nu vill Rickard gärna sjunga, fast han vet inte vad han ska sjunga.

Kerstin föreslår att Rickard, under

tiden som de fikar, funderar ut om det finns en låt som han kan och som han vill sjunga för dem.

– Ja, om du vill bli en sångartist så behöver du ju också en publik, säger en av flickorna.

– Ja, och det kanske räcker med oss här i dag, säger den andra av flickorna.

Tidigare så fanns där en tredje flicka, men som har rest vidare till ett permanent familjehem.

Rickard ler som svar.

123 Visa sköna moves

– Och om ni vill så kan jag visa hur man gör sköna moves, som Michael Jackson gör? säger Sten.

Han berättar inget om att Amir och han har tränat på sköna moves som Michael gör.

– Ja, gärna! säger alla.

– Fast då behöver jag också en stereo

eller en musiker och med en Michael Jackson-låt.

En av flickorna har en CD-skiva med arton låtar och med olika artister. Hon säger också att Thriller, med Michael, finns med på den.

Hon går till sitt rum och hämtar skivan.

I vardagsrummet finns en stereoanläggning. Alla pausar fiket och går till vardagsrummet och sätter sig i sofforna.

Sten är inte så värst blyg av sig och sätter igång med en gång.

Direkt när låten Thriller spelas ut från

högtalarna sätter han igång. Han dansar och gör sköna moves, som Michael gör i videon.

Han dansar igenom hela låten.

Och han får massor med applåder.

Alla tycker att han är grym på att dansa. Det ser speciellt kul ut när han sopar bakåt med fötterna. Det ser ut som att han går framåt, men förflyttar sig bakåt.

124 Rickard sjunger

Rickard får titta på CD-omslaget. Och där finns flera låtar som han har hört tidigare, som han gillar, men som är på engelska.

När Sten är klar med sin dans och sina moves, säger Rickard att han gärna vill sjunga, men att det måste vara på svenska.

Samma flicka som förut springer och hämtar ännu en skiva från sitt rum. På skivan finns massor med svenska klassiker.

Rickard får titta på omslaget. Han ser direkt en låt som han kan och vill sjunga. Den är en av hans favoritlåtar. Låten är: Jag vill ha en egen måne, av Ted Gärdestad.

Och han kan texten mer eller mindre utantill.

Ted var bara tolv år gammal när han skrev den.

Och denna låt passar extra bra nu när han svek Sten med att resa iväg till nya

fosterföräldrar i Hallsberg. Fast nu tänker han att han nog är förlåten, när han ju är tillbaka hos honom igen.

I CD-fodralet finns ett sånghäfte med texten till alla låtar. Rickard har texten som stöd, ifall om han kommer av sig. Han spelar låten på en lägre volym, och sjunger med Ted när han sjunger.

Och Sten tar initiativ att dansa med samtidigt som Rickard sjunger. Fast han gör mest moonwalk och i takt till musiken och Rickards sång.

Man kanske kan tänka att Sten nu stör Rickard när han sjunger. Fast så är det inte. Istället peppar han honom att

våga ta ut sången mera. För han måste våga sjunga, när han ju drömmer om att bli artist.

– Jag vill ha en egen måne, som jag kan åka till. Där jag kan glömma att du lämnat mej. Jag kan sitta på min måne och göra vad jag vill. Där stannar jag tills allting ordnat sej.

Båda får massor med applåder när de är färdiga. Alla tycker att Rickard sjunger mycket fint. Och när han en dag blir en riktig sångartist, då kan han ha med Sten som dansare.

Sten säger fortfarande ingenting om att det var Amir och han en gång som

tränade in Michael Jacksons moves.

Han vill helst inte prata om Amir
mer. För det gör för ont i bröstet då.

Rickard och Sten säger att de gärna
kan dansa och sjunga mer någon annan
dag.

STALLET

125 Går till Dandy och Pompe

Sten och Rickard, stall

När de har fikat klart går Sten och

Rickard till Dandy och Pompe och sköter om dem. De borstar dem och sätter på sadel och träs och tar en ridtur.

Rickard får en idé om att han kan leda Pompe, hålla i tyglarna, när Sten sitter på honom, och samtidigt som han själv rider Dandy. Sten kan då koncentrera sig på att hålla sig kvar i sadeln, och om det behövs kan han hålla sig i framvalvet på sadeln.

Det går jättebra. De rider runt under en halvtimme i området. De känner det tryggt med att inte rida för långt bort från gården.

Och under deras ridtur pratar de om hur de har haft det dessa dagar som de har varit ifrån varandra.

126 Saknade

Sten

Nu erkänner Rickard att han saknade Sten så mycket att han bestämde sig för att vända tillbaka, och redan efter någon

timme på första dagen.

Han ville tillbaka till Sten och få vara med honom fram tills Sten måste iväg till sina nya, permanenta fosterföräldrar.

Han satte igång, blixtnabbt, efter bara ett par timmar, att studera dem i detalj och leta efter fel.

Fast nästan med en gång avslöjade han dem med att inte kunna spela på sina instrument, som de hade där hemma. Inte så bra i alla fall. De var amatörer på piano som gitarr.

Sten frågar om de använde sina musikinstrument som ett sätt att försöka

locka till sig barn.

Rickard säger att förmodligen var det så.

Fosterföräldrarna föreslog också att de kunde alla tillsammans gå i en musikskola och lära sig spela på instrumenten.

– Först tänkte jag bara – glöm det. Och jag ska härifrån – nu, bums. Men så nästa dag ändrade jag mej och ville ge det en chans.

– Hur gick det då? frågar Sten mycket intresserat.

– Nej, det hände inte så mycket. Efter några dagar frågade jag fosterpap-

pan om han hade anmält dom till en musikskola. Men han hade inte det. Han hade inte hunnit.

– Vad trist. Dom var ju riktiga idioter. Och dom lurade dej.

– Ja, dom var absolut ingen musikerfamilj. Jag sa att jag inte längre ville vara hos dom. Men dom svarade bara med att jag måste ge mej till tåls. Dom skulle anmäla familjen till en musikskola, men att det inte var någon brådska med det.

– Nej lägg av! säger Sten.

– Jag satte mej på tvären, sa att jag ville åka tillbaka till Örebro. Men dom

hjälpte mej inte. Dom sa att jag kommer att vänja mej, anpassa mej till det som finns och erbjuds här hos dom.

– Så du fick inte ringa? Eller du fick inte telefonnumret hit till Örebro?

Rickard skakar instämmande på huvudet. Och säger:

– Men så kom jag på att jag ju hade telefonnumret hit. Jag hade lappen i min plånbok. Jag hade glömt att jag stoppat in den där. Och det var länge sedan som jag gjorde det.

– Vad bra.

– Det gick några dagar till. Och i dag, när fosterföräldrarna var ute i

trädgården och grejade, passade jag på att ringa hit. Det var Kerstin som svarade. Och hon blev mycket upprörd över hur mina nya fosterföräldrar betedde sej.

– Ja, vilka idioter, säger Sten.

– Kerstin sa att Ove eller hon nu på stört sätter sej i bilen och åker och hämtar mej. Och dom skulle anmäla fosterfamiljen som olämpligt familjehem.

– Ja, vad bra.

– Dom såg inte till barnets bästa, alltså mej. Och dom hade ljugit, lurat mej att tro att dom var en musiker-

familj.

– Och dom hade inga fler fosterbarn? undrar Sten.

– Nej, bara två egna små barn. Och allting där borta kändes fel för mej.

127

Telefonsamtal

Sten lyssnar intresserat samtidigt som

han håller sig kvar i sadeln. Men både Dandy och Pompe sköter sig fint och är snälla.

Och nu säger han, med intresse, som att bekräfta allt som Rickard berättat:

– Vad bra att du ringde, och att Ove kunde komma och hämta dej så snabbt. Och han kom till mej när jag var i stallet. Och jag blev jätteglad när han sa att vi skulle åka och hämta dej.

– Du förstår, som jag kanske har sagt förut, fosterföräldrarna här där vi är nu har mycket makt. Ett barn som inte trivs i sitt nya hem kan dom hämta hem på en gång, samma dag som man ringer,

till och med.

– Vad bra.

– Ja. Dom har ett extra stort ansvar och med det har dom mycket makt att bestämma, om det behövs.

– Ja, för ett barn ska inte behöva må dåligt i sitt nya hem, instämmer Sten.

– Kom ihåg, Sten, att du skriver ner telefonnumret hit på en lapp. För om du inte trivs i ditt nya fosterhem ...

– Då ringer jag bara hit till Ove och Kerstin, säger Sten.

128 Låter som en magister

Rickard fortsätter.

Sten lyssnar intresserat.

Och nu låter Rickard lite som en riktigt påläst och duktig magister.

– Du vet, när ett barn, som inte kan bo kvar med sina biologiska föräldrar, mår mycket dåligt – då är det detta första familjehem som blir asviktigt för

barnet. Det är här som barnet måste få en riktigt grundläggande, trygg och stabil grund att stå på – innan den skickas iväg vidare till permanenta fosterföräldrar.

– Ja ha ...

– Så i princip kan man behöva bli skickad fram och tillbaka mellan här och nya fosterföräldrar, flera gånger, innan man hittar ett hem som man kan trivas i.

– Men hur vet du allt detta?

– Ove har berättat om det tidigare en gång. Det var i bilen när jag följde med honom och handlade mat.

– Ja, vad bra, säger Sten. Han är snäll. Kerstin också. Och alla barn som bor här med oss. Fast nu är det bara två till, flickorna.

– Ja ..., alla här är assnälla.

– Men varför kan vi inte få vara kvar här?

– Men hallå! Har du inte fattat nånting? Om alla som kommer hit skulle få stanna, då vore ju inte detta familjehem ett akut familjehem. Och i dag skulle det väl i så fall ha bott flera hundra barn här.

– Ja, eller flera tusen till och med.

- Men du förstår ju.
- Ja, jag tänkte bara att ...
- Jag vill också stanna här. Även fast att dom inte är musiker.
- För du gillar Dandy och Pompe?
- Yes!
- Det gör jag med.

Båda blir tysta en stund. De rider in i en mindre skog i utkanten av gården.

– Du måste vänta tills dom hittar en jättebra, en riktig musikerfamilj, som du kan bo hos, säger Sten.

– Ja, det måste bli så. Och man måste ha tålamod. Men du då? Har inte du

några specialintressen?

– Nej ...

– Jo, du har ju dansen. Du kan väl säga att du vill komma till en dansfamilj?

– Ja, det vill jag. Det var en riktigt bra idé. Tack för tipset.

– Ingen orsak, kompis.

129 Kvällsmat

De rider tillbaka till stallet. De borstar

hästarna igen och ger dem havre och hö.

Det har blivit sen kväll och kvällsmaten väntar på dem i köket. Det blir varma smörgåsar och mjölkchokladdryck.

Alla andra har redan ätit. Rickard och Sten får sitta själva vid det stora köksbordet och äta. Fast Kerstin serverar dem varma smörgåsar, med ost, skinka och tomater, och kryddor.

Och Ove sitter i vardagsrummet med de andra barnen och tittar på TV. Fast då och då kommer han ut till köket för att hämta mer kaffe och för att fråga pojkarna om allt är okej med dem.

När han har gått iväg igen och Kerstin är utom synhåll viskar Sten till Rickard:

– Vi måste komma på ett sätt så att vi får stanna här.

– Ja, jag vill också bara vara här, säger Rickard.

När de har ätit klart tackar de för maten och går till Rickards rum och spelar TV-spel.

Allt i hans rum är kvar och ser ut som då när han lämnade det. Det har alltså inte hunnit komma någon ny pojke som har flyttat in på hans rum.

Och huset är väldigt stort, med

många rum, och här finns plats för säkert tio barn samtidigt.

Under spelets gång frågar Sten om han får sova över i Rickards säng.

Och det vill Rickard jättegärna.

Han föreslår att de kan sova över hos varandra varannan natt. Så i morgon natt kan han gärna sova över i Stens säng.

De bestämmer så.

FÅRINGEN

KONTAKT

130 Vill

berätta om

hoten

Amir, hemma i Skövde

Amir ringer varje dag till Sten i Örebro, men det går inte att få tag på honom.

Antingen så tutar det upptaget, eller så hörs en kvinnlig röst som säger att telefonlinjen är bruten, eller att deras telefon kan vara trasig, att en reparatör behövs.

Eller så svarar någon annan där i huset, som säger att den ska be Sten ringa upp Amir – vilket han aldrig gör.

Amir vill säga till Sten att han nu är mycket mobbad och jagad, både hemma på gården som i skolan. Och detta startar eller fortsätter direkt, dagen efter att Sten har rest till Örebro.

Men nu har mobbningen och jagandet av honom gått så långt att han måste akut ta skydd och flytta till sina låtsaskusiner i Göteborg.

Mest är det alla lappar om hot som de har skrivit och gett honom. Det är väl detta som skrämmer mest.

Allt med mobbningen och jagandet av honom är polisanmält. Men polisen kan inte göra så mycket, när pojkarna nekar till allt. Och de säger att Amir har tagit fel på personer.

Men polisen säger: om det inte finns tillräckliga bevis som styrker att lapparna är på fullaste allvar, då kan de

inget göra.

Visst är lapparna med alla hot hemska, säger de, men att de bara kan vara tomma hot. Pojkarna vill nog bara skrämmas med Amir.

131 Reser till

Göteborg

Men Amirs föräldrar tar nu det säkra för

det osäkra och har ordnat så att han får tillfälligt flytta från Skövde. Han ska nu bo ett halvår hos sina låtsaskusiner i Biskopsgården i Göteborg. Och också gå i skolan där.

Allt ordnades på bara ett par dagar. Skolan i Biskopsgården förbereder sig nu för att kunna ta emot Amir om ett par dagar.

Amir blir skjutsad av pappa redan i morgon.

Och Amir vet inte vad han känner, mer än att han kommer kunna känna sig trygg i Göteborg.

Fast all denna information får inte

Sten nu, då han varken ringer upp tillbaka eller på annat sätt går att nå.

Amir har också tänkt tanken att Sten redan har flyttat till sin nya fosterfamilj i Stockholm.

Men i så fall, varför ringer inte Sten och meddelar honom det? Eller vill han inte. Kan han inte? Får han inte?

132 Jobbigt och ledsamt

Vad ska han tänka om sin gamle vän och kompis? Det här börjar bli jobbigt. Och han blir mer och mer ledsen. Mer för varje dag som går, och att han inte har fått tag i Sten.

Allt detta som han nu gärna vill berätta för Sten. Men det går ju inte att få tag på honom.

Fast det kanske är bäst så. För Sten klarar nog inte av psykiskt att höra om all mobbning och jagande av honom.

Och be Stens fosterföräldrar berätta om det för Sten – Nej det vill han inte.

Ja, skiten med mobbarna fortsätter, som sagt, efter att Sten har rest.

Ja, han är helt ensam mot antagonisterna, eller mer terroristerna.

Fast Sten klarar nog ändå inte att höra om allt detta, inte nu när han ju är i ett så dåligt skick psykiskt. I alla fall så var han det på begravningen. Och det har ju inte gått någon längre tid, bara en vecka.

Ja, Sten var enormt ledsen då.

Mobbningen

bara

fortsätter

Och mobbarna, de gör allt för att få bråka med honom. De är på honom nästan hela tiden, eller åtminstone när

de får chansen att bråka.

Han vågar inte längre gå ut. Och när han ska till skolan måste mamma eller pappa följa honom.

Och, som sagt, mobbarna ger honom lappar med olika skrivna hot. Allt som de ska göra med honom, när de får tag på honom. Det här som ju, förutom mobbning också kan kallas för terror.

På flera lappar står det: att de ska slå honom när de får tag på honom. Och på andra lappar står det att de ska döda honom när de får tag på honom. Han är en äcklig turk som är smutsig och luktar illa. Och sådana ska inte vara i Sverige,

de ska vara i Turkiet.

Amir orkar inte längre med denna mobbning med terror. Och han har, som sagt, slutat att gå ut.

Och i morgon åker han till Göteborg.

Fast inget av allt detta kan han nu säga till Sten.

Han kan knappt ens prata om positiva och roliga saker, för Sten bara gråter då. Ja han verkar gråta för allt – för det lilla minsta. Negativt som positivt.

Och på något vis är det väl förståeligt.

Men hur och vem ska kunna hjälpa honom?

134 Behöver skydd

Ja, Sten skulle bli ännu mera ledsen och förtvivlad om han fick höra hur Amir har det där hemma, med de hemska mobbarna.

Och i skolan, på rasterna, då håller Amir sig i närheten av någon rastvakt eller någon annan vuxen på skolan. Ibland vaktmästaren. Eller städerskan,

Anna.

Ja, i skolan och hemma i bostadsområdet har det blivit ännu mera, än tidigare, som en enda stor och lång mardröm.

Han vet inte vad han ska göra?

Men han kan inte säga allt detta till Sten, och säkert inte heller i telefonen.

Han förstår, som sagt, att Sten nog inte klarar eller orkar höra detta. Och Sten mår säkert dåligt nog som det är.

Nej, han vill inte göra det värre för honom.

Och som sagt, Sten varken svarar i telefonen eller ringer tillbaka.

Vad har hänt med honom? Och har han blivit annorlunda? En annan person?

Fast det är klart – han har varit med om så mycket hemskt som nog har gjort honom mycket nedstämd och ledsen.

Hoppas bara att någon kan hjälpa honom.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen